

samråd med medlemslandene og interesserede ikke-regeringsorganer udarbejde særlige regler med henblik på at kunne indtage på skibsfartskonferencerne en fælles holdning, der skal tage hensyn til såvel fællesmarkedets behov som til verdensskibsfartens særlige karaktertræk. På samme måde vil Kommissionens foranstaltninger inspirere luftfartsselskaberne og regeringerne til at klarlægge deres synspunkter, således af en fællesskabspolitik gradvis vil kunne skabes inden for den verdensomfattende organisations rammer.

Kysttrafik og lufttrafik inden for Fællesskabet rejser problemer, som Kommissionen vil tage op ud fra sine synspunkter vedrørende diskriminatorisk praksis, autorisation til udøvelse af erhvervet og koordinering af den interne transport.

D. Forbindelserne med CECA.

68. I overensstemmelse med bestemmelserne i Rom-traktatens art. 232, § 1, omfatter den fælles transportpolitik også transporten af CECA-produkter, hvor CECA-traktaten ikke foreskriver særlige foranstaltninger. Det tarifysystem, der er foreslået af Kommissionen, er ikke i modstrid med transportbestemmelserne i CECA-traktaten.

Med henblik på at harmonisere transportpolitikken inden for CEE og CECA arbejder de to fællesskaber nært sammen både på

eksekutivt og administrativt niveau, for så vidt angår transportspørgsmål, i overensstemmelse med den aftale om samarbejde, der er afsluttet mellem de to fællesskabers eksekutive organer i 1958.

E. Forbindelser med tredjelande.

69. Den fælles transportpolitik må tage hensyn til forbindelserne med udenforstående lande. Schweiz og Østrig er i særdeleshed af stor betydning, idet disse lande er transitlande mellem Fællesskabets medlemslande.

Kommissionen vil især tage hensyn til dette forhold for så vidt angår vejtrafikken og den infrastrukturelle transport. Kommissionen vil samarbejde med den europæiske transportministerkonference (CEMT), især for så vidt angår infrastrukturen og landevejskoden. Kommissionen har etableret kontakt med Centralkomiteen for sejlads på Rhinen med henblik på en undersøgelse af Rhinens skibsfartsproblemer.

For så vidt angår luft- og søtransport har Kommissionen til hensigt over for medlemslande at følge en politik, som ved slutningen af overgangsperioden vil gøre det muligt at indtage en fælles holdning i transportspørgsmål, især vedrørende handels- og skibsfartstraktater og bilaterale luftfartsaftaler, med henblik på at bortskaffe forskelsbehandling.

KAPITEL V.

Den fælles energipolitik.

70. Principperne og strukturen i den fælles energipolitik er blevet fastlagt i fællesskab af de tre fællesskabers eksekutive organer i et memorandum, der blev sendt medlemslandenes regeringer i juni 1962.

De tre eksekutive organer foreslår, at der fastlægges en fælles energipolitik, som dækker alle egne af fællesmarkedet og alle former for energi. Målet for denne politik skal være en gradvis oprettelse af et fælles energimarked, hvor energiprodukter skal udveksles frit, og hvor konkurrencebetingelserne skal harmoniseres. Dette skal samordnes med en fælles handelspolitik med

henblik på at holde energipriserne på det lavest mulige niveau.

71. For olie, som hører under CEE, er der foreslået følgende målsætninger:

- i) Fri bevægelighed for råolie og olieprodukter inden for Fællesskabet;
- ii) Fri import af olie og olieprodukter fra tredjeland, bortset fra de arrangementer, som omtales nedenfor i forbindelse med østbloklandene;
- iii) Et system med fællesskabskvoter for import fra østbloklandene;
- iv) Nulsatser for olie i fællestariffen (liste F);